

عنوان مقاله:

مقایسه مفهوم عدالت در اندیشه سیاسی ابن سینا و علامه طباطبایی

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سمیه حمیدی - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

بیگم ناصری - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

عدل، از جمله صفات خداوند است که پیشینه ی آن به تاریخ ادیان برمی گردد و این موضوع از مهمترین مسائلی است که از دیرباز مورد بحث محافل علمی بوده است. این مسئله در نگرش اندیشمندان دارای تعاریف متفاوتی بوده است. فیلسوفان اخلاقو سیاست از دیرباز معتقدند که عدالت، فضیلتی اخلاقی است که در اجتماع محقق می گردد. از اینرو به بحث در این زمینهر پرداخته اند. از جمله اندیشمندان که در مورد عدالت بحث کرده اند ابن سینا و علامه طباطبایی هستند. هر دو متفکر در منظومهفکری خود، انسان را مدنی بالطبع معرفی کرده اند که محتاج تشکیل اجتماع و تعامل است. آنها وجود این اجتماع و تعاون رانیازمند قانون دانسته اند و قانون را در صورتی صحیح می دانند که عادلانه باشد تا بتواند انسان را به سمت سعادت رهنمود کند. ابن سینا شریعت عادلله الهی را معیار کامل عدالت می داند که مبتنی بر مجری عادل است. از اینرو عدالت را از منابع اخلاقیبرای اطاعت مردم از حکومت برمی شمارد. از سویی دیگر، عدالت، از مفاهیم کلیدی در نظریه علامه طباطبایی نیز هست که بافهم این واژه می توان جنبه های مختلف نظریه سیاسی وی را فهمید. وی به بررسی عدل و مراتب آن پرداخته است. دیدگاهی در برخی موارد با نظر ابن سینا مشابهت پیدا می کند. این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی و بهره گیری از منابع کتابخانه ایدرصد است تا با بررسی آثار علامه طباطبایی و ابن سینا، مفهوم عدل را از دیدگاهشان مورد بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

عدالت، سعادت، اسلام، ابن سینا، علامه طباطبایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135641>

